

“Tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sự ban cho của Ngài không xiết kể !”

(1 I Côr. 9:15)

Câu Kinh Thánh được khắc trên tấm sơn mài treo trên tường phòng khách gia đình chúng tôi mỗi khi lên xuống, ra vào trong căn nhà mà Chúa ban cho chúng tôi, nhắc nhở chúng tôi phải luôn “Tạ Ơn Chúa”.

Thấm thoát đã hơn 37 năm trôi qua, mà tôi vẫn nghĩ như mới ngày hôm qua! Vợ chồng chúng tôi cùng bốn con nhỏ dắt dìu nhau rời quê hương một cách không ngờ bởi sự thương-xót của Chúa, qua sự giới thiệu của Chú Thọ em rể nhà tôi (gia-đình vẫn luôn nhớ ơn Chú). Ra đi mà không biết mình đi đâu! Tương lai sẽ như thế nào!? Ở đâu? Sinh sống như thế nào?

Chính lúc đó lời Chúa nhắc nhở chúng tôi về sự thành tín của Chúa đối với con cái Ngài nếu chúng ta để lòng trông cậy nơi Chúa, vì ngay một con chim sẻ Chúa cũng nuôi chúng. Chúng tôi chỉ biết cầu xin sự thương xót của Chúa.

Cảm tạ Chúa đã ban cho gia đình chúng tôi 6 người lớn nhỏ, có nơi che mưa đỡ nắng, có công việc làm ổn định, con cái có trường học tốt. Nhưng điều cảm tạ Chúa trên hết là Chúa cho có Hội-Thánh để thờ phượng Chúa và gây dựng đức tin cho con cái Ngài. Có được như vậy cũng nhờ Chúa đã dùng chị gái và anh rể nhà tôi Ô.Bà MS Lương đã tận tình giúp đỡ, hướng dẫn những bước khó khăn ban đầu. Dẫu Anh và Chú Thọ đã nghỉ yên trong Chúa, nhưng gia-đình chúng tôi không khỏi bùi ngùi nhớ thương và luôn nhớ ơn Anh và Chú Thọ.

Cảm tạ Chúa, đàn chiên tưởng chừng đã tản lạc khắp nơi đã được Chúa gom góp về qua các đây tứ trung kiên của Chúa. Lời Chúa phán “Hễ nơi nào có đôi ba người nhóm nhau lại nhân Danh Ta thì Ta sẽ ở giữa họ”. Một Hội-Thánh nhỏ bé được thành lập, nhờ đó chúng tôi có nơi để thờ phượng Chúa, học hỏi lời

Chúa, gây dựng đức tin cho nhau, vững tin theo Chúa mỗi ngày. Các con cái chúng tôi cũng được lớn lên trong đời sống tin kính.

Thật Chúa có ban phước nhiều trên Hội Thánh Ngài. Số con cái Chúa tụ về ngày một đông, lần lượt qua quý vị Mục Sư quản nhiệm, Hội Thánh tăng trưởng, các ban ngành sinh hoạt điều hòa, nền tài chánh ổn định, thật cảm tạ Chúa.

“Lòng thành tín Chúa trên tôi rộng lớn làm sao!” đó là một phần lời của bài thánh-ca mà tôi rất thích tôn ngợi Chúa.

Giờ đây hai chúng tôi đều đã hưu hạ nhưng vẫn mong Chúa cho có thì giờ, sức khỏe, góp sức chung lo công việc nhà Chúa, trong những khả năng Chúa cho phép, khích lệ nhau, nhất là giới trẻ, hăng hái tham gia công việc nhà Chúa hầu thay thế các bậc cha anh xây dựng và gìn giữ Hội-Thánh trong tương lai.

Đã nhiều lần tôi muốn đứng lên giữa Hội-Thánh để làm chứng về những ơn phước Chúa ban cho mình, cho gia-đình, cho Hội-Thánh, nhưng vì nhút nhát, phần lại sợ mình không có “văn nói” như người khác nên lại thôi. Nhưng năm nay, nhà tôi khích lệ tôi nên làm chứng vài lời.

Cảm tạ ơn Chúa, vì lòng yêu thương và sự thành tín của Ngài thật rộng lớn đối với gia-đình chúng tôi, cho chúng tôi còn có sức khỏe, còn được đi đây đó, để thấy được những kỳ quan, những sự hùng vĩ mà Chúa đã tạo dựng. Con cái chúng tôi nay đã khôn lớn, thành đạt. Năm cháu nội ngoại ngoan hiền. Xin Chúa cho con cháu chúng tôi yêu kính Chúa luôn và biết hầu việc Ngài trọn đời sống chúng thì đó là điều chúng tôi thật mãn nguyện. Lời chứng thì có hạn nhưng sự yêu thương của Chúa thì bao la không sao kể hết.

Xin Chúa cứ ở cùng chính mình tôi cũng như tất cả quý vị để chúng ta luôn nhớ ơn Ngài, hầu việc Ngài và được Ngài khen là đây tứ ngay lành trung tín, hãy đến mà nhận phần thưởng từ Chúa người. Amen.

Bà Nguyễn-Thiện-Nhân
(Mùa Cắm-Tạ 2012)

CHIẾC BÌNH ĐẤT

"A Pot Of Clay" by Melissa Sanders

Ngày kia vãng cảnh Thiên-Đàng,
Chúa Trời nhìn xuống cõi phàm mông-lung.
Nhác thấy Chiếc Bình Đất nung,
Người qua kẻ lại, đá tung, lăn dài.
Nào có ai, đã đoái hoài!?
Trông thật dơ bẩn, trong ngoài, vứt đi!
Mắt Chúa chăm chú một khi,
Ngài đã trông thấy điều chi: khác người?
Cúi nhặt lên, miệng mỉm cười:
"Bình này so với loài người khác chi!"
Từ tâm, Ngài phủ bụi đi,
Nhẹ nhàng, gạt bỏ những gì nhớp nhơ.
Đầy những rạn, nứt, vết dơ,
Rửa, lau, chét, đắp, bầy giờ sạch ra.
Nhìn gần rồi lại nhìn xa,
Lau trong rồi lại lau ra bên ngoài.
Sơn màu, sơn bóng, sơn hoài,
Bóng ngời lên giống sơn mài mới thôi!
Ngắm nghía chiếc bình một hồi,
Xoa tay, đắc ý, Ngài ngời thỏa vui.

Bạn ơi! bình đất là tôi!
Chúa Đấng tạo-dựng, đắp bồi, nâng niu.
Tháng ngày nuôi nấng chất chiu,
Ăn sủng, vô lượng, thương yêu chẳng ngừng.
Bạn giống bình ấy không chừng!
Nhận ơn chúng-cứu Tin-Mừng Ngài ban.
Chúa Đấng Tạo-Hóa Thành-Đàn,
Ôn-thiên, Phước-lạ, Ngài ban đượm nhuần.

Chúa Bình-An, Đấng Chân-Thần.

Linh-An Nguyễn-Thiện-Nhân
Chuyên-Ngữ & Diễn-Ý

Painted by Rebecca's Pottery

A POT OF CLAY

As God looked down from Heaven one day,
He saw an old pot, it was made of clay.
Dirty and broken it lay there on the ground,
Worthless and ugly, it was kicked around.
Oh, it was so useless, fit for destruction,
Worn and ragged, a horrible obstruction.
Yet laying there, it seemed to catch God's eye.
For He didn't see it as just an ugly sty.
Reaching down He picked up that old pot,
He just couldn't let it lay there and rot.
Slowly He wiped away all the dirt and dust,
Gently He washed away years of earthly rust.
He patched it carefully, filling up each hole,
Making that pot as one, yes, completely whole.
He patched and filled each and every groove,
The He sanded it until it felt smooth.
He painted with ease, every little detail,
Then He made it shine, He loved it, you could tell.
He worked so hard on this pot made of clay,
For He saw in it such beauty to display.
This pot I speak of well, it's really me,
Created by God, His child at His knee.
Created to show that His love knows no bounds,
To tell of His grace, which surely abounds.
Now you may be thinking, you're a dirty pot,
But I want to tell you that you're really not.
God will take and bring out such beauty in you,
Oh, my Friend, I promise you that this is true.

Melissa Sanders, 09.20.2001
Milton Florida, USA